

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE OOM UIT AMERIKA

Een blijspel in drie bedrijven

door

JACK VERSTAPPEN

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1488

PERSONAGES:

JAN, kleine rentenier

CONSTANCE, zijn vrouw

MAGDA, hun dochter

VALERIE, moeder van Constance

TOM, de Amerikaanse broer van Jan

FRANS, zijn jeugdvriend

SIDONIE, bewoonster van het kasteeltje

MENEER VERVARCKE, zakenrelatie van Valerie

MENEER DIEUDONNE, geldschieter

(4 dames 5 heren)

DEKOR:

Een knusse leefkamer

Twee deuren in fond of zijkant.

Dekor en schikking blijft dezelfde voor de drie bedrijven.

Het stuk speelt in de huidige tijd.

EERSTE BEDRIJF

1° TONEEL.

Constance - Magda.

(Bij opgaan doek zitten beide vrouwen tegenover elkaar.)

MAGDA: Ge moogt me geloven, mama, mijn benen trillen van opwinding.

CONSTANCE: Kind toch, een man is een man, zoveel verschillen ze niet van elkaar.

MAGDA: In ons geval wèl! Niet ieder meisje kan zich beroemen op een oom uit Amerika.

CONSTANCE: Als dèt uw opwinding is! Denk niet dat nonkel Tom een filmster is à la John Wayne! Gewoon de broer van uw vader is-ie.

MAGDA: Toch iemand die jarenlang het leven van een hereboer gesleten heeft in Californië.

CONSTANCE: Dat zal hem niet veranderd hebben.

MAGDA: Vertel eens. Hoe was hij dan wel, want ik kan hem me helemaal niet voorstellen.

CONSTANCE: Ge waart ook maar vijf toen hij vertrok... Hoe zou ik hem kunnen beschrijven? Zeker niet zo joviaal als uw vader, dat staat vast.

MAGDA: Zo'n dot als onze papa bestaat slechts in één enkel exemplaar.

CONSTANCE: Spijtig genoeg dat hij zo goedhartig is. Als ik hem niet terzijde stond, wel Here God, dan zou hij zich nog meer voor anderen afsloven dan hij het nu al doet.

MAGDA: Dat is juist het leuke aan hem. Hij is sociaal voelend tot en met!

CONSTANCE: Het kan wel eens te veel zijn... Maar goed, we spreken over uw nonkel Tom. Voor zover ik weet was hij net het tegenovergestelde van uw vader.

MAGDA: Een egoïst?

CONSTANCE: Dat zou ik niet durven zeggen, nee, dat was hij zeker niet, maar als hij van anderen kon profiteren zou hij het niet hebben nagelaten.

MAGDA: Dat doen toch alle mannen! Dat ligt in de lijn van hun karakter, van het idee dat ze boven de vrouwen uittoren!

- CONSTANCE: Foei,meisje,zulke gedachten moogt ge wel even herzien of ge geraakt nooit getrouwd!
- MAGDA: Als het zo ver komt,dan moet het iemand zijn als papa.
- CONSTANCE: Een witte raaf!
- MAGDA: Doet er niet toe.Wie zoekt,die vindt.
- CONSTANCE: Is uw vader een huismus,dan was zijn broer een tegenvoeter. Grote sier maken was zijn devies en van het ene feest fladderde hij naar het andere.
- MAGDA: Een bon-vivan?
- CONSTANCE: Dat moogt ge wel zeggen.
- MAGDA: Dan zal het leven op zijn afgelegen ranch wel een saaie boel geweest zijn.
- CONSTANCE: Wij worden pas goed na jaren fles.Samen met de grijze haren zal uw nonkel Tom wel tot bedaren zijn gekomen!
- (De huisbel weerklinkt.)
- MAGDA : (Springt recht) Zijn ze daar al?
- CONSTANCE: Kan niet.Het vliegtuig landt pas over een uur en de afstand van Zaventem naar huis is ook geen peulschil.
- MAGDA: (Snel af naar buitendeur.)
- CONSTANCE: (Kennelijk zenuwachtig,schikt enkele bloemen in een vaas.)

2° TONEEL.

Constance - Magda - Frans.

- FRANS: (Op met zwier,terwijl hij achterom kijkt en praat met Magda) Beter vroeg dan laat is altijd mijn levenslijn geweest,Magda! (Loopt op Constance toe en omhelst haar.) Hartelijk welkom, Frans,zo moet gij dat niet meer zeggen!
- CONSTANCE: Aan taalvaardigheid heeft het u nooit ontbroken.
- FRANS: Wat wilt ge,meid? Ik ben van de tongriem gesneden en dat zal wel zo blijven.
- MAGDA: Zal ik uw mantel wegbrengen,Frans?
- FRANS: Graag.

MAGDA: (Weg maar komt dadelijk terug)

CONSTANCE: Het keelgat droog?

FRANS: Hoe zou het anders? (Krijgt een drink) En de mannen, wanneer komen ze toe?

CONSTANCE: Het vliegtuig zou om vijf landen.

MAGDA: Als er geen vertraging mee gemoeid is.

FRANS: Dan hebben we overvloed van tijd.

MAGDA: Zeg Frans, gij hebt nonkel Tom goed gekend, nietwaar?

CONSTANCE: Nieuwgierige Griet!... Of Frans hem gekend heeft! Hij was de boezemvriend van uw nonkel. Ze waren pas goed op dreef als ze samen de bloemetjes konden buiten zetten.

FRANS: We waren jong.

CONSTANCE: Het eeuwige excuus om veel goed te praten.

FRANS: Kom nu, waart gij dan zo'n heilig boontje?

MAGDA: Nu krijgen we geheimpjes te horen.

CONSTANCE: Ge gaat helemaal niets horen!

FRANS: Och ja, wat zou het? Vrijen met een droogstoppel als uw vader zal niet steeds een pretje geweest zijn.

CONSTANCE: Een goeië vent!

FRANS: Maar ge kunt niet ontkennen dat Tom uit heel ander hout gesneden was.

CONSTANCE: Net als gij!

FRANS: Soort zoekt soort, wat wilt ge.

MAGDA: Vertel eens wat van nonkel Tom?

CONSTANCE: En van het cirhusavontuur!

MAGDA: Een cirhusavontuur? Was nonkel Tom dan een artiest net als gij?

FRANS: Bijlange niet, uw moeder lijkt me bitsig toe vandaag!

CONSTANCE: Ik schertste maar even.

MAGDA: Wat is er dan van een cirkusavontuur. Ge maakt me nieuwsgierig en wie A zegt moet ook B durven zeggen.

FRANS: We waren pas zeventien toen ik voor het eerst een kontrakt kreeg in een rondreizend cirkus. Uw nonkel Tom wou me kost wat kost assisteren en zo zaten we samen in hetzelfde bootje.

MAGDA: Spannend, zeg!

FRANS: Het werk van Tom was vrij gemakkelijk. Hij moest mij de rekwi- sieten aanbieden die ik nodig had en voor de rest mocht hij toezien.

MAGDA: En noemt gij dat een avontuur, mama?

CONSTANCE: Dat komt nog.

FRANS: Op een avond, tijdens een vertoning, trok Tom de lus open van een kooi, zo maar, uit louter nieuwsgierigheid.

MAGDA: En dit had niets te maken met uw nummer?

CONSTANCE: Hij had de kooi van de leeuw open gezet!

MAGDA: Niet waar!

FRANS: En daar wandelde de koning van de wildernis op z'n dooië ge- mak de arena binnen.

MAGDA: Verschrikkelijk!

FRANS: Paniek in de tent, dat gij begrijpt ge wel. Huilend en schreeuwend stormden de mensen naar buiten, ze duwden en stompten om het eerst de uitgangen te bereiken.

MAGDA: Hoe zoudt ge zelf handelen? En de leeuw?

FRANS: Dat was een oud beest zonder tanden, maar dat wist geen mens natuurlijk. Die kwam als een tamme poes voor mijn voeten liggen, zo volgevreten was hij. De dierentemmer loodste hem zonder veel moeite mee.

MAGDA: En wat gebeurde er daarna?

FRANS: De goochelaar en zijn assistent mochten hun biezen pakken, en liefst zo vlug mogelijk, wensten ze geen pak priegel op de koop toe te krijgen.

MAGDA: (Lachend) Knap zeg! En betekende dit het einde van nonkel Tom's artiestencarrière?

CONSTANCE: Ge hebt het beet!

- FRANS: Hij had zijn buik vol van show en cirkus.
- CONSTANCE: Andere avonturen stonden hem later te wachten in Amerika. Of hij die aankon is een andere vraag.
- FRANS: Tom kan alle problemen aan.
- CONSTANCE: Dat beweert gij!
- FRANS: Zou het niet?
- CONSTANCE: In pret en plezier, jawel, maar om aan de kost te komen bleek het hem een ander paar mouwen.
- FRANS: Alsof hij niet geslaagd is in de States! Een gedoe met cowboy's, en dieren van, jewelste! Dat heeft hij me herhaaldelijk geschreven.
- MAGDA: Ons was hij karig met brieven.
- CONSTANCE: Dat jullie vrienden gebleven zijn door dik en dun hoef ik nu niet meer te herhalen.
- FRANS: Oude vriendschap roest nooit, dat weet ge toch. Maar apropos, is er nog wat in de fles?
- CONSTANCE: (Schenkt opnieuw in.)
(De deurbel klinkt.)
- MAGDA: Dàt kunnen ze zijn! (Vlug af.)
- FRANS: Warempel! (Zwelgt in één teug zijn drink) Ik verstop me in de keuken! Het moet Tom een verrassing blijven dat ik hier ben! (Af)

3° TONEEL.

Constance - Valerie - Magda.

- VALERIE: (Zeer kordaat op met 2 valiezen, die ze laat neerploffen. Zij draagt mantel en hoed.)
- MAGDA: (Volgt haar schoorvoetend.)
- VALERIE: Hier ben ik!
- CONSTANCE: Mama, wat komt gij hier zo plots binnen vallen?!
- VALERIE: Wat ik hier kom doen? Ben ik misschien niet welgekomen?

- CONSTANCE: Dat weet ge wel beter! Maar uitgerekend vandaag, nu we Tom verwachten.
- VALERIE: Daar zit de schoen gebonden. Tegen die snuiter moet ik u beschermen.
- CONSTANCE: Mama toch, alsof wij Tom niet kennen!
- VALERIE: Door mooipraters laat gij u steeds overdonderen. Bij mij pakt dat niet, dat weet ge wel.
- MAGDA: Ge loopt wel hard van stapel, bobonne!
- VALERIE: Helemaal niet! Ik ken Tom opperbest en een vos kan wel zijn pels verliezen, maar zijn streken niet.
- CONSTANCE: Ge kunt moeilijk zeggen dat Tom ons ooit schade heeft berokkend.
- VALERIE: Dat beweert ik ook niet.
- MAGDA: Uw woorden beweren het tegenovergestelde. Trouwens komt nonkel terug uit Amerika als een vermogend man.
- VALERIE: Ziet ge wel. Ik ben gekomen om hen én jullie, ja, ja, ook jullie, van domme streken weg te houden. Niet omdat men rijk is moeten alle dagen kermisdagen zijn!
- CONSTANCE: Is het mijn gewoonte om het geld over de balk te gooien?
- VALERIE: Nee, gè hebt de voorbeelden van uw moeder goed opgevolgd, dat moet ik toegeven.
- CONSTANCE: Wat moet ge hier dan?
- MAGDA: En wie zegt u dat nonkel Tom van plan is om kermis te vieren?

4° TONEEL

De vorigen - Frans.

- FRANS: (Vlug op) Nieuwsgierigheid, kinderen, nieuwsgierigheid drijft haar naar hier..... Dag Valerie, meid, waarom die leuke mantel en die dot van een hoed, is dat nu het middel om op jouw leeftijd de mannen te verleiden? Pas op, hoor, ge weet wat de volksmond zegt: als een ouwe schuur in brand geraakt, dan valt er aan blussen niet meer te denken.
- VALERIE: Wat komt gij hier doen als ik u vragen mag?
- FRANS: Is het verboden om een oude vriend te ! verwelkomen?
- VALERIE: Waar gaan we naartoe? Een cow-boy en een gekke goochelaar onder één dak, 't zal me wat moois wezen!

- FRANS: Hebt gij iets tegen goochelaars?
- VALERIE: Artiesten lopen de muur op van honger! Voor de rest heb ik er niets tegen, 't zijn toch allemaal dezelfde grapjassen.
- FRANS: Ge bedoelt dat ik een clown ben? Als dat zo is, kom dan in mijn armen! (Grijpt haar vast, dwingt haar tot een paar danspassen, en stoot haar hoed af.)
- VALERIE: (Weert hem af) Laat me gerust! Dat hebt ge van die verbeterde jonggezellen! Geen grein respekt voor dames van leeftijd! En die fameuze Amerikaan zal wel uit hetzelfde hout gesneden zijn!
- MAGDA: Foel, bobonne, zo te spreken over iemand die reeds méér dan vijftien jaar uit het land is. Nonkel Tom kan helemaal veranderd zijn.
- VALERIE: Ik sla de bal niet mis, ik ken de mensen. Wie niet trouwt ontvlucht alle verantwoordelijkheid.
- FRANS: Wat moet ik nu zingen? De Brabançonne of de Vlaamse Leeuw?
- CONSTANCE: Hou nu in Godsnaam eens op met al dit kinderachtig gedoe!
- VALERIE: Inderdaad! We zijn grote mensen of wat anders? Ik ga alvast mijn kamer in orde brengen en me wat opsmukken.
- CONSTANCE: Blijft gij dan logeren?
- VALERIE: Wat dacht ge wel, dat ik met die koffers zeul om niemendalle? Nee, hoor, ik laat u niet alleen met die Amerikaanse bison. Ik blijf net zolang hij hier onder dak zal zijn.
- MAGDA: Maar dat is drie maanden!
- VALERIE: Goed, dan is het drie maanden! Loop ik u misschien in de weg?
- MAGDA: Nee, dat niet! Maar drie maanden!
- FRANS: Dat belooft!
- VALERIE: Zwijg gij, gij hebt er uw neus niet tussen te steken.
- FRANS: Doe ik ook niet, dat gevelstuk blijft rustig pronken op mijn tronie!
- VALERIE: Ik blijf hier om een oogje in het zeil te houden.
- CONSTANCE: We zijn heus wel oud genoeg om onze eigen boontjes te doppen!
- VALERIE: Met een goedzak als uw echtgenoot? Ge laat me lachen. Nee, ge moogt nog zeggen wat ge wilt, maar ik blijf en daarmee is die kous af. (Neemt haar valiezen op.)

FRANS: Zal ik u helpen?

VALERIE: Loop naar de duivel, ik kan uw hulp best missen!

5° TONEEL.

De vorigen min Valerie.

FRANS: Zij is in niets veranderd, Constance, in niets! Nog even bezig als vroeger.

MAGDA: Dat begrijp ik niet. Voor mij is oma altijd even lief en inschikkelijk.

CONSTANCE: Mama heeft altijd de grote trom geroerd, zo is ze nu eenmaal. Uw vader mocht knikken als zij iets besliste.

MAGDA: Dan ben ik blij dat gij helemaal anders zijt.

FRANS: Soms kan een appel ver van de boom rollen.

CONSTANCE: Hoe wij het ook draaien of keren, met de aanwezigheid van mama moet worden rekening gehouden. We krijgen haar niet weg, dat is als een paal boven water.

FRANS: En dat is een lelijke zaak! (De huishel gaat) Drie keer is scheepsrecht, ditmaal is het zo ver. Ik loop me verstoppen! (Af binnendeur)

MAGDA: (Weg langs buitendeur.)

CONSTANCE: (Zenuwachtig) Hoe gaat dit alles aflopen?!

6° TONEEL

Constance - Tom - Jan - Magda.

TOM: (Mag exentriek gekleed zijn met kleurige geruite vest en grote cow-boy-hoed, die hij niet afzet. Luidruchtig op.) Constance, mijn geliefde schoonzus, kom hier dat ik u aan m'n Amerikaanse borst verplet! (Met een paar brede passen op haar toe. Hij omhelst haar vrij wild) Meid, wat zijt gij veranderd! Jan, proficiat, met zo'n bloemig stuk in huis!

JAN: (Intussen in het deurgat verschenen met valiezen. Is het meer bescheiden type, die zich over niets druk maakt, zonder daarom een pantoffelheid te zijn.) Mijn Constance is altijd het verlengstuk van mijn leven geweest, dat weet ge wel.

MAGDA: (Samen met Jan binnen gekomen.) En ik dan, papa, wat betekenen ik dan in uw leven?

- TOM: Gij,gij zijt de kroon op zijn werk! (Kijkt rond) Zeg,jullie zitten hier wel knus!
- JAN: Na zoveel jaren huwelijk mag dat wel.
- TOM: Da' mag,nietwaar Magda?
- MAGDA: Zou ik denken.
- TOM: En hoe draait de economische toestand?Is alkoel op de bon?
- CONSTANCE: Natuurlijk niet,maar zet u toch,ik ben helemaal overstuur!
- TOM: Toe maar,zo'n vaart moet het niet lopen! Take it easy!
- MAGDA: Zal ik uw hoed weghangen,nonkel?
- TOM: Halt,die hou ik op het hoofd!Een cow-boy zonder hoed voelt zich als een monokini op het strand.
- MAGDA: Wel een rare gedachte!
- TOM: Wat wilt ge,in de States is alles op een andere leest geschoeid. En wie in het bootje zit,moet varen.
- CONSTANCE: (Bedrijvig om iets te schenken) 'k Zou toch niet graag wonen in zo'n kolossaal land.
- TOM: Men kan zich aan veel wennen.En een groot voordeel is wel dat geen mens u op de neus kijkt zoals het hier veel gebeurt! (Zet zich behaaglijk neer en spreidt de benen op de rooktafel.)
- CONSTANCE: Drinkt gij mee,Jan?
- JAN: Wat een vraag! Ik kan mijn broer toch niet alleen aan de drank laten. (Zet zich insgelijks neer) Man,wat ben ik blij u weer te zien!
- CONSTANCE: En ik evenzeer!
- TOM: Die vreugde is niet onverdeeld! Op uw dierbare gezondheid wil ik drinken!....Hmm,niet zo sterk als bij ons,maar toch lekker!
- MAGDA: Waar breng ik de koffers van nonkel?
- JAN: Naar de grote logeerkamer,wat dacht ge wel?
- CONSTANCE: Ik vrees dat die reeds in beslag werd genomen!
- JAN: Wat bazelt ge nu?
- CONSTANCE: Mama is toegekomen!
- JAN: Jut,'t is toch zeker niet waar?
- CONSTANCE: Ik zeg het u!

- TOM: Valérie?! Maar that's good news!
- JAN: Goed nieuws?! Zeg liever dat zij een domper zal zetten op onze vreugde.
- TOM: Nog altijd zo supérieur?
- JAN: Daar heeft ze nog in bijgeleerd. Zij beschouwt zich als heerseres na God.
- TOM: Dan moeten wij haar onder handen nemen. Let er op dat zij verandert in mijn aanwezigheid.
- JAN: Kan niet, zij is door niemand van haar stuk te brengen.
- CONSTANCE: Misschien kunt ge wel wilde paarden temmen, maar mijn moeder, nee Tom, daar kan geen mens tegen op.
- TOM: We zullen zien.
- JAN: Nee, eerst zien en dan geloven.
- MAGDA: Waar breng ik nu de koffers?
- CONSTANCE: Bij ons, schat. Paps en ik trekken wel naar de kleine kamer.
- MAGDA: O kee! (Gaat weg met koffers.)

1880
7° TONEEL

Tom - Jan - Constance - Frans.

- TOM: Dat ik terug ben in het land van mosselen- friet maakt me echt blij.
- JAN: Na vijftien jaar bonen en hamburgers wel een nieuwe ontdekking.
- CONSTANCE: Zou ik denken! Het moet wel een hele opgave zijn om het vol te houden in die uitgestrekte en eenzame vlakten.
- JAN: Ook omdat u zoveel leuke herinneringen binden aan ons midden.
- TOM: Wilt ge geloven dat me dit niet zo sterk is opgevallen in de States? Vandaag pas is het verleden op me komen losstormen, nu ik weer op onze bodem ben geland.
- FRANS: (Vlug op)....En de oude vrienden ontmoet!
- TOM: (Springt recht) 't Is niet waar!! Frans, gij? Gij zijt vandaag mijn tweede grote verrassing! (Beide mannen begroeten elkaar stormachtig met handen schudden en klopjes op de schouders.)

- FRANS: Man,wat zijt gij veranderd!
- TOM: In goede of in slechte zin?
- FRANS: In goede zou ik zeggen,Ge zijt een kraan van een kerel geworden!
- JAN: Dank zij de bonen en de hamburgers!
- TOM: Alsof er in Amerika niets anders onder de tanden komt ...
- JAN:dan food in tin.
- FRANS: Laat het dan zo zijn,Tom,maar zoals ge er thans voorstaat past ge in een far-west-film.
- JAN: Om de hoofdrol te spelen in een Buffalo-Bill-serie.
- CONSTANCE: Zeg,met al dat gecowboy.Ik wed er alles voor dat Frans zijn lever al droog staat.
- FRANS: Half en half,Uw frigo is tamelijk van drank voorzien en ik heb mezelve bediend.
- TOM: Wie niet voor zichzelf zorgt,wordt door niemand verzorgd.
- FRANS: Of ge 't nog weet!
- CONSTANCE: Onverbeterlijke kerels. (Schenkt in.)
- FRANS: Op de goede thuiskomst.
- ANDEREN: Prosit!
- FRANS: De laatste vijftien jaren steken voorzeker vol avonturen?
- TOM: Dat is een verkeerde voorstelling van de situatie.In de States moet verduiveld hard gewerkt worden om iets of iemand te worden.De gebraden duiven vliegen er ook niet in uw mond.
- CONSTANCE: Als men de film wil gelo~~f~~ven...
- TOM: De film? Larie,schoonzus,fantasie,gewoonweg fantasie.Het is gemakkelijk om miljonair te worden op het scherm,maar de werkelijkheid is heel wat anders.
- JAN: Maar gij zijt dan toch geslaagd?
- TOM: Ja,wat zou ik zeggen.....

8° TONEEL

De vorigen - Valérie.

VALERIE: (Op, aldus Tom onderbrekend) En hoe ziet onze Amerikaan er nu uit?

TOM: Valérie, girl, nog altijd flink en goed als jaren geleden.

VALERIE: Wat dacht ge wel, dat ge een oude doos voor uw neus zoudt zien?

TOM: Integendeel, van u heb ik steeds een aangename herinnering bewaard. Kom hier dat ik uw ribbekas vermorzel. (Grijpt Valerie tamelijk hardhandig vast en zoent haar.)

VALERIE: (Die zich quasi-verstoord wegtrekt) Een vrouwentreiter zijt ge altijd wel geweest.

TOM: Geloof het niet, ik flap er gewoon uit wat me op het hart ligt.

CONSTANCE: Drinkt ge mee op de thuiskomst, mama?

VALERIE: Wie versmaadt zo 'n uitnodiging?

CONSTANCE: (Schenkt in.)

TOM: Echt, Valérie, ge moogt mij op mijn woord geloven, ge ziet er efenaf stralend uit.

FRANS: Dat denk ik ook, alhoewel ik het niet zo flagrant durf zeggen.

VALERIE: Hoor eens aan, de twee verstokte vrijgezellen hebben elkaar weer eens gevonden!

TOM: En hoel

VALERIE: Vertel me nu eens wat over uw nieuw land. En over alles wat ge hebt meegemaakt en in de banken ter bewaring kon geven.

CONSTANCE: Maar mama, wat gij durft vragen!

TOM: Dat stoort mij helemaal niet. Ik heb uw moeder altijd gekend als een vraagschotel en een nieuwsgierige meid en ze is nog niet veranderd, kan ik vaststellen.

JAN: Dan zal ik mijn mond maar houden.

VALERIE: Daar doet ge goed aan.

FRANS: Tom zal wel op andere paarden hebben gereden dan hij het hier deed.

VALERIE: Om andere "ezels" te bedoelen, misschien.

CONSTANCE: Foei, mama toch, zulke dwaze woorden passen toch niet bij iemand die terugkomt na een lange afwezigheid.

- TOM: Wind u niet op, Constance, slecht voor het hart, girl. Ja, Valerieke, op ezels heb ik gereden, maar toch meer op paarden, vergis u niet. En dan nog wilde op de koop toe, kanjers die sprongen als ø duivels! (Doet intussen enkele vervaarlijke sprongen en valt boven op Valerie, die intussen in een ø zetel heeft plaats genomen.)
- VALERIE: (Weert hem af.) Weg, weg zeg ik! Die toeren heb ik al meer gezien in de teevee, maar ik zie u toch niet in de gedaante van Robert Taylor.
- JAN: En waarom niet?
- VALERIE: Precies omdat hij voor zijn vertrek nooit anders had gezeten dan op een houten foorpaard, daarom niet.
- TOM: Valerieke, ge zoudt aardig staan opkijken zo ik u al mijn opwindende paardengeschiedenissen ging vertellen.
- VALERIE: Fantasie is altijd uw sterke zijde geweest.
- CONSTANCE: Mama, nu is het genoeg. Ik verbied u nog verder te spreken op deze toon. Tom is onze gast en dat moet ge respekteren.
- VALERIE: Zulke opmerkingen ben ik al gewoon. Mijn hele leven lang heb ik mijn mond moeten houden.
- JAN: Zoudt ge niet.....
- VALERIE: Wat zoudt ge niet?... Is het anders misschien?
- FRANS: Zullen we dat potje maar gedekt laten?
- VALERIE: Nog iemand die niet verdragen kan dat vrouwen een woordje meeplaatsen.
- FRANS: Ai, ai, ai!
- VALERIE: Vertel me nu eens ernstig, Tom: in hoeverre werd gij een succes in Amerika?
- CONSTANCE: Mama, nog eens, dat gaat u geen sikkepit aan!
- JAN: Aan dit mens blijkt geen zalf te strijken.
- TOM: In Texas betekent een ranch iets onmetelijks, ge leeft er als het ware op een eiland, een eiland van groen. Daar zoudt ge moeten wonen, Valerieke, geen garderobe nodig, geen tiere-lantijnen en buitensporige jurken, geen blanketsel om het gezichtje bij te werken, geen haarkapster in de buurt...
- FRANS:En waarschijnlijk ook niemand om lekker mee te klappeien...